

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 8 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz.U. poz. 1907), zwanej dalej „ustawą”.

Projekt rozporządzenia określa wytyczne realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 33 ust. 3 ustawy. Podstawowe formy realizacji obowiązku określono w art. 33 ust. 4 ustawy. Są to: zapewnienie dostępu do zasobów, tworzenie i utrzymywanie magazynów oraz zawieranie umów pozwalających otrzymać zasoby. Projektowane rozporządzenie zawiera dwie grupy przepisów: wytyczne co do sposobu realizacji powyższych form utrzymania zasobów (np. sposób zawierania umów, sposób magazynowania, sposób tworzenia infrastruktury) oraz wytyczne co do sposobu określania rodzaju utrzymywanych zasobów.

Przepisy rozporządzenia będą stanowiły dla podmiotów zobowiązanych wytyczne co do sposobu realizacji obowiązku z art. 33 ust. 3 ustawy w podziale na formy określone w art. 33 ust. 4 ustawy.

Przepis § 2 określa wytyczne co do sposobu utrzymania zasobów przez zapewnienie infrastruktury zapewniającej zasoby. Ustawa nie nakłada bowiem bezwzględnego obowiązku magazynowania odpowiedniej ilości zasobów. Odnosi się to przede wszystkim do zapewnienia dostępu do wody z wykorzystaniem infrastruktury, np. studni i innych ujęć wody. Infrastrukturę zapewniającą dostęp do wody utrzymuje się w sposób umożliwiający nieprzerwane korzystanie z niej w sytuacji zagrożenia.

Przepis § 3 określa wytyczne co do sposobu utrzymania zasobów przez zawieranie umów pozwalających zapewnić niezbędne zasoby ochrony ludności. Umowy takie mogą być zawierane np. z podmiotami ochrony ludności lub innymi przedsiębiorcami. Zawieranie umów pozwala na ograniczenie magazynowania zasobów przez organ. Zasady zawierania umów są regulowane przez stosowne przepisy szczególne, dotyczące danego rodzaju umów (np. przepisy prawa cywilnego). Projektowane rozporządzenie określa natomiast wytyczne w sprawie sposobu ich zawierania jako formy zapewnienia dostępu do zasobów. Należy w nich uwzględnić m.in. możliwość realizacji tych umów w sytuacji wystąpienia zagrożenia i konieczności natychmiastowego wykorzystania otrzymanych zasobów oraz określenie sposobu i terminu przekazania zasobów.

Przepis § 4 określa wytyczne co do sposobu utrzymania zasobów przez ich magazynowanie. Wskazuje się, że magazynowanie wykonuje się w sposób umożliwiający bezpieczne przechowywanie zasobów ochrony ludności, zabezpieczenie przed ich utratą oraz ich niezwłoczne wykorzystanie w sytuacji zagrożenia. Magazynowanie odbywa się w sposób uwzględniający odporność infrastruktury i zasobów, o której mowa w art. 4 ust. 2 ustawy (np. w zakresie odporności na zniszczenie części zasobów). W dalszej części przepisu określa się szczególne zalecenia dla utrzymywania w magazynach określonych rodzajów zasobów. Projekt rozporządzenia zakłada również, że magazynowanie zasobów ochrony ludności może być

realizowane przez zawieranie umów na magazynowanie zasobów przez inne podmioty, w tym podmioty ochrony ludności.

Przepis § 5 określa wytyczne w sprawie sposobu utrzymania zasobów w aspekcie ilościowym i rodzajowym, wskazując w jaki sposób organ ma zdecydować, jaki rodzaj zasobów i w jakiej ilości ma utrzymywać. Z uwagi na bardzo różny charakter zagrożeń, nie jest możliwe określenie na poziomie rozporządzenia dla wszystkich organów zobowiązanych, we wszystkich obszarach kraju jednolitego wyliczenia w zakresie obowiązku utrzymywania zasobów. Kluczowym elementem pozwalającym organowi obowiązanemu określić ilość i rodzaj utrzymywanych zasobów będzie analiza zagrożeń występujących na obszarze właściwości miejscowej organu obowiązanego. Dodatkowo konieczne będzie uwzględnienie treści Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego.

Analiza powyższych kwestii umożliwi organowi obowiązanemu określenie rzeczowego i ilościowego wymiaru utrzymywanych zasobów.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Przedmiot regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Odnosząc się do § 12 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), należy stwierdzić, że rozporządzenie uwzględnia regulacje, w stosunku do których nie ma możliwości, aby mogły być podjęte za pomocą alternatywnych środków.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie ww. ustawy nie odnotowano zgłoszeń do projektu rozporządzenia.